

Praha, Galerie c2c, 16. 2. – 4. 3.

Kurátorka Zuzana Štefková koncepcí svých projektů zaměřuje často tematicky (výstavy *Je désire*; *Sell Me, Buy Me*). Pro první prezentaci v nově otevřené Galerii c2c zvolila téma kancelářského umění. Office, jak bylo patrné z výstavy, je „tím“ environmentem vychází z hlubší analýzy myšlení mladé umělecké generace, jejíž je součástí. Spektrum vystavujících autorů je širší díky prostředí, ze kterého vycházejí, a užší generačně. Nestora mezi nimi hraje Jiří Kovanda, jehož názor ani dílo nestárnou. Z AVU se zúčastnili současní studenti (Silvína Arismendi, Jiří Franta, Martin Kámen, Magdalena Kwiatkowska, Dominik Lang, Adéla Svobodová, Evžen Šimera) i čerství absolventi (Ondřej Brody, Milan Mikuláščík, Jiří Skála, Petr Motejzík alias Raoul, Jan Nálevka, Tomáš Svoboda, Marek Ther). VŠUP reprezentovala Jitka Mikulicová a sloven-

skou scénu Radko Mačuha s Viktorem Frešem a u nás již naturalizovaní Anetta Mona Chisa a Dušan Záhoranský. Tomáše Vaňka vybrala kurátorka z „kategorie“ etablovaných umělců konce 90. let. Jako mezinárodní solitér zde vystoupil srbský umělec Sami Ajouri, student Akademie z Vídně.

Na tematickou výstavu člověk přichází s vlastními očekáváními. Jedním z předpokládaných momentů vzhledem k erotizaci současného vizuálního světa je Eros v kanceláři. Office art a office erotica patří do světa obecných termínů. Zatímco na office art nikdo z přítomných přímo nezareagoval (kromě S. Ajouriho, který poslal ke skartaci, jež probíhala při vernisáži, faxy svých officeartových děl, nabízených v barevných mutacích), erotika a soft porno ovládly videoprojekce, možná i právě pro snadnou dostupnost freevideoových záznamů na internetu. V sestihu je využili J. Mikulicová a O. Brody, „sekretářku na xeroxu“ kopírující si

vašinu parafrázovala ve volném tempu přes kancelářské žaluzie A. M. Chisa. Také se zde objevila spankingová kancelářská erotika, přenášena z videozáznamů na telefon odložený na okenním parapetu (M. Kwiatkowska). Parafráze, reinterpretace, kopie kopie jsou esencí byrokracie. E. Šimera v náznaku letících A-čtverek reinterpretoval velkoplošnou fotografii Jeffa Walla. Neteatralnost uměleckého projevu zase poukazuje k latentní paraexistenci lidské přirozenosti a vášně i ve sterilním firemním prostředí. O další oblast úřednické existence – nudu v kanceláři – slovy kurátorky o „exorcismus ducha kanceláře“, se pokouší jak sdružení c2c (Galerie c2c obsadila bývalé kanceláře), tak Raoul, který ve spiritistické projekci posílá z kanceláře pomocí přímotopu v igelitových pytlících zádušní depeše do byrokratického nebe. V trojprojekci J. Franta „vydělává“ chleba do tvaru dřeváků, v nichž pak zevlují po firemní budově. A když Eros, tak i Thanatos – na dalším záběru se Franta „oběsí“ – přilepí se lepicí páskou ke sloupu kancelářské kantičky a podkopne si židli. Smyčkou z elektrické šňůry „asap“ – as soon as possible – končí i smutný příběh úředníka, zastoupený atributy židle Status

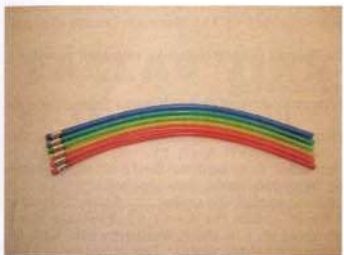
s krvavou hemoroidní skvrnou (umístění vylučuje menstruaci) a aquabarem Benefit, naplněným vodkou od dvojice MINA (M. Mikuláščík a J. Nálevka). Provizorium kancelářské existence, demonstrováné nábytkovým zařízením, fešil lehkou hrou na minimalismus D. Lang, jehož nefunkční nábytkové formy záměrně překáží v průchodu mezi místnostmi. Dočasnost „ikeového“ barového pultu v podobě soba (R. Mačuha) je sporná, neboť se tu osvědčil (spontánní performance barmanů Kamzík & Kouloušek). Parohovou obsesi Mačuha varioval ve dřevě ještě nad vchodem do hlavní místnosti – „kanceláře Ferdinanda d'Este“ (kurátorčin termín). Byro jako symbol moci výborně parafrázoval v anamorfijním akvarelu Bushovy prezidentské pracovny D. Záhoranský prostřednictvím kontextuální fotodokumentace ve veristické i „smrštěné“ formě. Opačný pól – kancelář jako symbol bezmoci a labilitu užila A. Svobodová v klátcím se sloupu z kancelářských bločků s barevnými záložkami. Mým vítězem nad úředníkem se stal konceptuální kus od T. Svobody. Nechal funkcionáře, aby skočili na svůj vlastní špek. Prezentované výstřižky z novin dokládají snadnost přístupu k vysoce postaveným úřední-

kům, k jejichž aktuálnímu jmenování jim Svoboda zaslal gratulace (taktéž vystaveny). Reakce „respondentů“ jsou průhledné – ješitnost a totální ztotožnění vlastní identity s korporální. Zde bych učinila tragikomickou tečku, za níž bude následovat rychlý výčet umění, kterému se z nedostatku prostoru, nikoli z nezájmu, nemohu věnovat: M. Kámen a jeho fotografie z veletru „photo la“ v Los Angeles (institucionalita a byznys v umění), T. Vaněk a jeho *Particip C49*, který se stane stálým inventářem galerie, S. Arismendi a její *Duha* z ohnutých barevných tužek a popisky vystavených děl ve formě kancelářských štítků, V. Frešo s obřím papírovým odpadem v koši, M. Ther a jeho sentimentální vzpomínky na západní Německo v igelitu, Š. Kleník nabízel propisky s citáty od klasiků i neklasiků, jak žít a čím být, J. Mikulicová ukázala kalendář s vymazanými jmény, která nezná, J. Skála připravil kávu od Starbucks, kterou poslal po E. Šimerovi z New Yorku.

Nejen z posledně jmenovaného kousku vychází najevo, že interpretace některých děl jsou bez kurátorského výkladu nemožné. Otázkou zůstává, zda tento fakt je či není v pořádku, zda je umělec z pohledu diváka arogantní nebo divák z pohledu umělce líný.

Edith Jeřábková

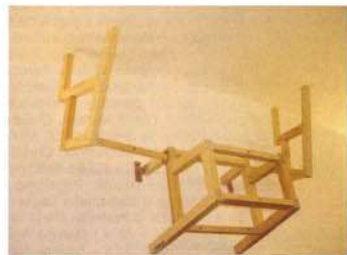
Dominik Lang, *Bez názvu*, 2005-06, dřevotříska, knihovnička 220 x 25 x 125 cm, skříňka zavřená 78 x 50 x 85 cm, skříňka otevřená 78 x 50 x 80 cm, noční stolek 60 x 50 x 45 cm

Silvína Arismendi, *Bez názvu*, 2006, ohebné tužky, 12 x 32 cm. Foto Archiv Galerie c2c, Praha (9x)

Štěpán Kleník, *Propisky zadarmo*, 2006, akce, propisky

Rado Mačuha, *Dobrá IDEA*, 2006, upravený nábytek z Ikea, 138 x 68 cm

Marek Ther, *Bez názvu*, 2006, instalace, guma, papírový blok, razítko, igelitové pytlíky

Sami Ajouri, *Bez názvu*, 2006, instalace, papír, skartovačka, fax

Jiří Kovanda, *Dva listy*, 1982 – 2006, přírodnina, kancelářská svorka, 12 cm; Jitka Mikulicová, *Jména, která neznám*, 2006, stolní kalendář, 18 x 28 cm; Jiří Skála, *Starbucks Coffee*, 2006, káva, akce, v. 19,5 cm

Anetta Mona Chisa, *Xerox*, 2003, video

Dušan Záhoranský, *Oval Office*, 2006, barevná fotografie, 35 x 40 cm